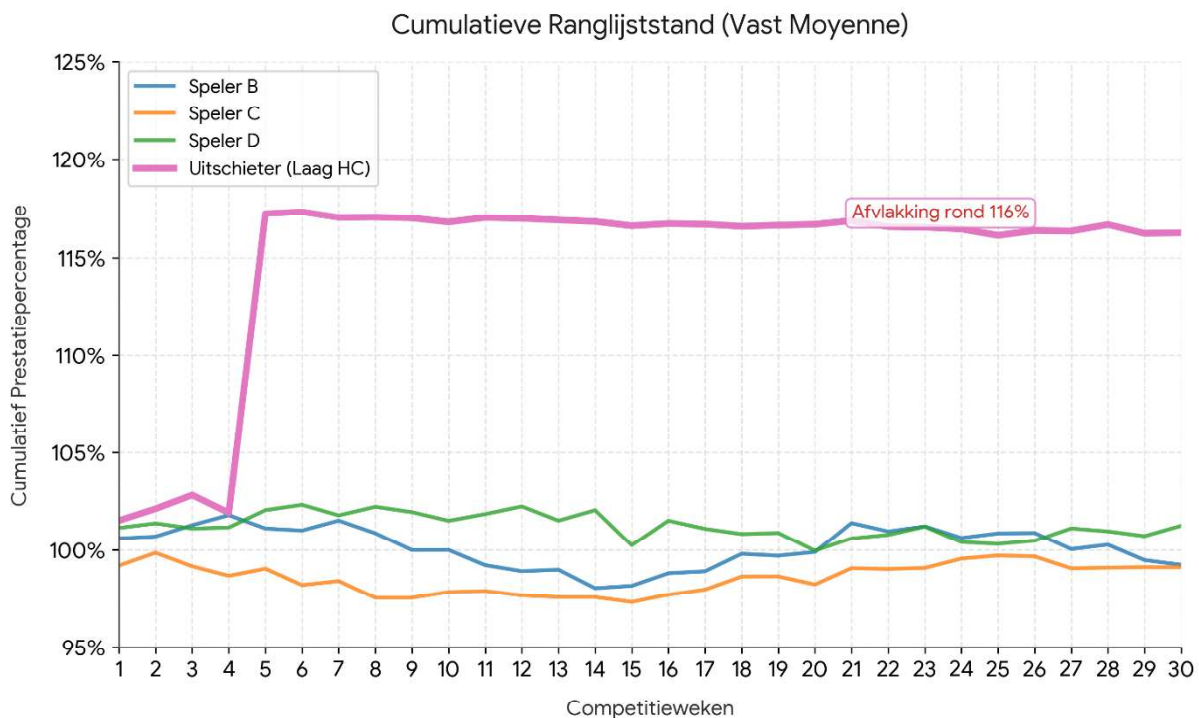

Hoe houden we onze biljartcompetitie spannend en eerlijk?

Een korte uitleg over het effect van een Vast vs. Wekelijks Aangepast Moyenne

Binnen onze biljartclub lopen we er regelmatig tegenaan: een speler (vaak met een lagere handicap) heeft een fantastische periode en schiet omhoog in de ranglijst. Dit voelt voor de rest van de club soms oneerlijk, omdat zo'n uitschieter al snel onbereikbaar wordt. Hoe lossen we dit op?

Scenario 1: Competitie met een VAST moyenne

Hierbij staat de speelsterkte (het te behalen aantal caramboles) aan het begin van het seizoen vast voor de rest van het jaar.

- Het effect: Als een speler tijdelijk of structureel beter gaat spelen, scoort hij week na week extreem hoog. De roze lijn schiet in week 5 omhoog naar 116%.

- Het gevoel op de club: De uitschieter 'vliegt' er vandoor. De rest van de ranglijst raakt gedemotiveerd omdat het gat na een aantal weken simpelweg te groot en onoverbrugbaar is geworden. De spanning is al vroeg in het seizoen volledig weg.

Wanneer er met een **vast aantal beurten** (bijvoorbeeld altijd exact 20 of 25 beurten per partij) wordt gespeeld, heeft dat een enorm versterkend effect op het verschil tussen een vast moyenne en een dynamisch moyenne.

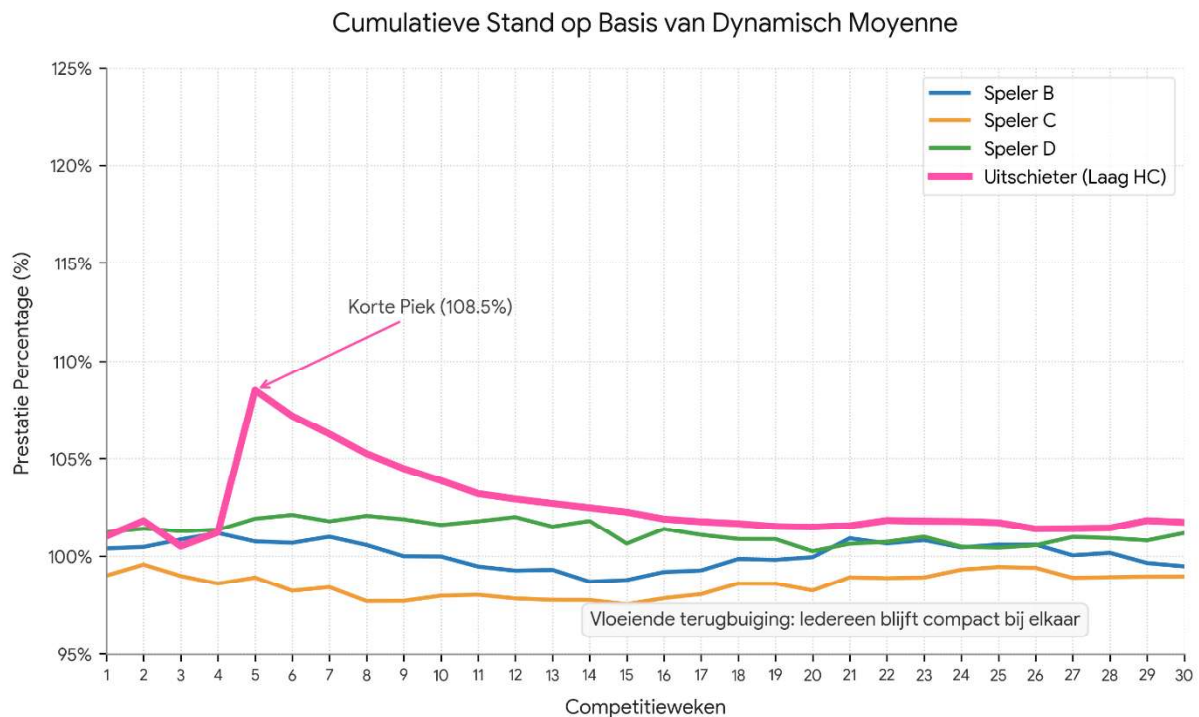
1. Het effect bij een VAST moyenne (Het probleem wordt nóg groter)

Bij een vast moyenne moet de lage handicapper elke week een laag aantal caramboles maken (bijvoorbeeld 15). Omdat hij in vorm is, maakt hij deze 15 caramboles heel snel, bijvoorbeeld al in 12 beurten.

- **Extreem hoge scores:** De wedstrijd stopt direct zodra de caramboles zijn gehaald. Omdat hij slechts 12 beurten nodig had van de maximaal 25, krijgt hij een gigantische bonusscore in het prestatiepercentage (bijvoorbeeld een weekscore van 150% of 200%).

- **Op de ranglijst:** In de grafiek zal de roze lijn van de uitschieter **nóóit meer dalen of afvlakken**. De speler verzamelt wekelijks zoveel 'bonuspunten' door de korte partijen, dat hij binnen een paar weken de competitie definitief op slot gooit. Voor de rest van de club is het onmogelijk om dit in te halen.

Scenario 2: Competitie met een WEKELIJKS AANGEPAST moyenne

Hierbij stijgt of daalt het te behalen aantal caramboles direct mee met de huidige vorm van de speler.

- Het effect: Zodra een speler een uitschieter heeft, wordt zijn moyenne voor de week erna direct verhoogd. Hij moet de volgende wedstrijd dus méér caramboles maken om weer 100% te scoren.

- Het gevoel op de club: De uitschieter wordt direct sportief uitgedaagd op zijn huidige topvorm. De roze lijn buigt direct weer netjes terug naar het peloton. Hierdoor blijft de groep compact en kruipt de hele ranglijst spannend dicht bij elkaar (tussen 100% en 102%).

2. Het effect bij een WEKELIJKS AANGEPAST moyenne (De perfecte rem)

Dit is waar het wekelijks aangepaste moyenne in combinatie met een vast aantal beurten juist **het allerbeste werkt**.

- **De sportieve rem:** Zodra de speler een paar keer heel snel uit is (bijv. in 12 beurten), stijgt zijn moyenne voor de week erna direct naar bijvoorbeeld 22 caramboles.
- **Uitgespeeld in beurten:** De week daarna moet de uitschieter dus 22 caramboles maken binnen diezelfde limiet van 25 beurten. Dit is ineens een flinke uitdaging! Als hij een mindere dag heeft, haalt hij de 22 caramboles niet binnen de beurten en scoort hij die week *onder* de 100%.
- **Op de ranglijst:** De roze lijn in de grafiek buigt hierdoor **nóg sneller en krachtiger terug naar het peloton**. Het systeem dwingt de uitschieter om te spelen tegen de grens van het maximaal aantal beurten.

Samengevat:

Als jullie met een **vast aantal beurten** spelen, is een **wekelijks aangepast moyenne eigenlijk een must**.

Zonder wekelijkse aanpassing (vast moyenne) wordt de speler die snel uit is dubbel beloond, waardoor de ranglijst binnen de kortste keren scheefgroeit. Met de wekelijkse aanpassing zorgt het vaste aantal beurten er juist voor dat de uitschieter écht wordt getest op zijn nieuwe niveau en blijft de hele club gezellig bij elkaar staan.

Een ranglijst op basis van pure wedstrijdpunten (zoals 2 punten voor winst, 1 voor gelijkspel, 0 voor verlies) is voor een biljartcompetitie om vier belangrijke sportieve redenen niet geschikt.

1. Een puntentelling zegt niks over hoe goed je speelt

Bij een gewone puntentelling beloon je alleen het resultaat (winst of verlies). Als je een vreselijke partij speelt, maar door puur geluk nét je laatste carambole maakt, krijg je evenveel punten als iemand die de partij van zijn leven speelt. Dat voelt sportief gezien niet rechtvaardig. Het dynamische moyenne kijkt niet óf je wint, maar **hoe** je speelt ten opzichte van je eigen niveau op dat moment.

2. Het meet alleen het resultaat, niet de kwaliteit

Een puntentelling kijkt blind naar de uitslag. Als een speler een dramatisch slechte wedstrijd speelt, maar door puur geluk nét zijn laatste carambole maakt, krijgt hij de volle 2 winstpunten. Iemand die op de tafel ernaast de wedstrijd van zijn leven speelt en ver ver ver boven zijn eigen kunnen presteert, maar nét verliest, krijgt 0 punten. Een puntentelling belooft dus geluk in plaats van goed biljarten.

3. Geen onderscheid tussen een 'monsterserie' en een 'kruippartij'

In het biljarten is de manier waarop je wint veelzeggend. Als een speler zijn te maken caramboles in slechts 5 beurten uitspeelt (een fantastische prestatie), krijgt hij bij een puntensysteem exact evenveel punten als wanneer hij er 30 moeizame beurten over doet. Het systeem vlakkt het verschil tussen absolute topvorm en een matige vorm volledig uit.

4. Het stimuleert spelers niet om beter te worden

Bij een vaste puntentelling is de ranglijst statisch. Zodra een speler eenmaal een voorsprong heeft in punten, kan de rest hem vaak niet meer inhalen, hoe goed ze ook spelen. Het daagt spelers niet uit. Een **dynamisch moyenne** kijkt daarentegen naar hoe je *vandaag* presteert ten opzichte van je eigen niveau. Dat houdt de competitie eerlijk, sportief en spannend tot de allerlaatste speelronde!

Waarom we over moeten stappen op een Dynamisch Moyenne

Voor een competitie die tot de laatste speelronde spannend, sportief en eerlijk blijft.

Veel clubs kiezen van oudsher voor een vaste puntentelling (bijv. 2 punten voor winst) of een vast moyenne voor het hele seizoen. Waarom zullen we voor het **Dynamische (wekelijks aangepaste) Moyenne** kiezen?. Omdat dit het allerbeste is voor de vrijetijdsbiljarter.

Hier zijn de 3 belangrijkste redenen waarom dit systeem voor **iedereen** leuker is:

1. Een puntentelling zegt niks over hoe goed je speelt

Bij een gewone puntentelling beloon je alleen het resultaat (winst of verlies). Als je een vreselijke partij speelt, maar door puur geluk nét je laatste carambole maakt, krijg je evenveel punten als iemand die de partij van zijn leven speelt. Dat voelt sportief gezien niet rechtvaardig. Het dynamische moyenne kijkt niet óf je wint, maar **hoe** je speelt ten opzichte van je eigen niveau op dat moment.

2. Een stijgend moyenne is een "Eervolle Promotie"

Spelers zijn soms bang dat een dynamisch moyenne hen "straft" als ze een aantal weken fantastisch spelen, omdat ze de week daarna direct méér caramboles moeten maken. Maar dat is geen straf, dat is juist een **beloning**! Het is de ultieme sportieve erkenning van de club dat je simpelweg beter bent gaan biljarten. Je stijgt in status en krijgt een eervolle promotie aan de tafel.

3. Het is een vangnet bij een vormcrisis

Iedere amateurspeler kent het: je hebt weleens een periode dat de ballen simpelweg niet rollen zoals je wilt. Bij een vast moyenne blijf je dan wekenlang kansloos verliezen en zak je hopeloos weg in de stand. Het dynamische moyenne werkt gelukkig twee kanten op. Zit je in een dip? Dan **daalt je moyenne automatisch met je vorm mee**. Je krijgt direct een steuntje in de rug, waardoor je snel weer een partij kunt winnen en het plezier in het spelletje behoudt.

Conclusie voor elke competitie:

Het dynamische moyenne zorgt ervoor dat de ranglijst altijd laat zien wie er *vandaag* in de beste vorm steekt, ongeacht of je nu een grote kampioen bent of een gezelligheidsspeler. Niemand kan er na een paar gelukkige weken definitief vandoor gaan in de stand, waardoor het peloton compact blijft en de competitie voor de hele club tot de allerlaatste speelronde springlevend is!

Een wekelijks aangepast moyenne is voor iedereen leuker. De uitschieter krijgt de sportieve eer dat zijn moyenne stijgt (een eervolle promotie!), terwijl de rest van de vereniging tot de allerlaatste speelronde de kans behoudt om kampioen te worden. Zo houden we de competitie tot het einde toe levend!